

Wit en dansend...

Opwiekend, kantelend, als beweegt ie de vleugels om juist bij de aarde, of beter gezegd, bij 't water te kunnen blijven opdat ie niet voor eeuwig opstijgt. Even had ik het gevoel te knielen, of althans te buigen. Even aan de ootmoed of als je wilt, aan dat gevoel van eerbied toe te geven. Je even te laten gaan...

Zo maar uit het niets, terwijl je daar loopt in dagelijkse bezigheid, gedachten praktisch en doelgericht op een staltaak, daar, boven het water in de wei, achter het huis... Een Stern.

Om precies te zijn: een Visdief. Nooit eerder achter het huis gezien. Wil natuurlijk niet zeggen dat het er niet was, dat wonderding, die engel.

En dan dat ijldunne geluid...
Dat haast stroeve, breekbare krijsen...

Vergeeten is onmogelijk; al die soorten Sterns die ik mocht tegenkomen. Van Lachstern tot Dwergstern. Van Bonte Stern tot Dougalls Stern. Ook de momenten waarop, de plaatsen waar, in gezelschap van wie en de situatie waarin, doken onmiddellijk in de herinnering op toen dat Visdiefje weer schielijk vertrok.

De familie waartoe hij behoort is vrij uitgebreid. In ons gebied van Groenland tot aan de Oeral naar Noord Afrika al zo'n kleine vijftien soorten. Allemaal even gracieuze vogels van het water en de lucht daarboven.

Bij tellingen, ooit voor de Deltawerken, vanaf het water achter op het dek van een klein motorschip van Rijkswaterstaat, eigenlijk voordat we gingen tellen nog; de verschijning van twee Dougalls Sterns. De aanblik van deze twee zeezezens, doorschijnend bijna in hun tere verenkleed met die langpuntige vorkstaart, met die welhaast schokkerige vleugelslag. En dan die witheid. Bij die zelfde werkzaamheden vanwege de hobby telden we Dwergsterns. Eenmaal aan het jagen, zien we hoe zij duiken als kleine jachtvliegtuigjes tijdens een kamikaze. Samen met de Grote-, de Lach- en de Noordse Stern, zijn de Dwerg- en de Dougalls Stern echte zoutwaterliefhebbers. Daar leven zij. Broeden op rotskusten en zandstranden. Hoe korter de pootjes hoe minder vegetatie. Elke soort heeft zijn eigen strookje kust, zo lijkt het wel. Bij een te hoge vloed spoelt alles onder. Als de wiedeveerga opnieuw een nestje eieren gelegd en dan maar hopen dat het goed gaat. Als er weer een te hoge vloed komt is dat jaar verloren. Ze moeten op reis naar hun winterverblijf. De open oceaan, vaak op het zuidelijk halfrond. De Noordse Stern is de absolute trekvogel. Broedt tot aan de Noordelijke IJszee en verblijft s'winters rond het Zuidpoolgebied; Antarctica. Een Nederlands gezenderde Noordse Stern registreerde in één jaar tijd negentigduizend kilometer!

Op het zoete water komen we gelukkig ook prachtige Sterns tegen. Onze Visdief spant de kroon. Zojuist achter het huis eentje gezien. Heel even maar. Aan het begin van mijn leven broedden er nog zo'n ruwe veertigduizend paar van deze hemelbestormers, maar daar zijn er nog maar een kleine vijfduizend van over. De Zwarte Stern is nog meer dan de Visdief een zoetwaterliefhebber. Broedend op kleine vlotjes in het water zijn die kleine sterns een lust voor het oog. Teruggelopen van zo'n elfduizend- naar een ruime duizend geven we de hoop op de uitgebreidheid van ooit nog niet op. Eens zullen we zover komen, dat we zo zuinig zijn en onder de indruk van dat vliegend glas, dat we dat voor onze kleinkinderen willen bewaren. De Witwang- en de Witvleugelsterns broeden met enkele paren nog immer in ons land, maar die zeepbel kan zo maar uiteen spatten. Met 'n goede blaaspijp echter kunnen er echter nog vele nieuwe bellen worden gelost. Zeep hebben we nog wel. Het staat ons te wachten. Ja toch? Het zal toch niet de laatste Visdief zijn in ons Wijs-ter?

Groeten uit 't veld, Kees.